

prima instanță: N. Caisîn

dosarul nr. 2ra-699/15

instanța de apel: A. Gheorghieș, S. Melnic, A. Garbuz

## ÎNCHEIERE

08 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președinte, judecătorul  
Judecătorii

Ala Cobăneanu  
Tamara Chișca-Doneva  
Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea Comercială „Constructorul” Societate pe Acțiuni

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății Comerciale „Constructorul” Societate pe Acțiuni împotriva lui Petru Dranga cu privire la încasarea datoriei pentru consumul de energie electrică

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 19 noiembrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea Comercială „Constructorul” Societate pe Acțiuni și menținută hotărârea Judecătoriei Bălți din 19 iulie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 14 mai 2009, SC „Constructorul” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Petru Dranga cu privire la încasarea datoriei pentru consumul de energie electrică.

În motivarea acțiunii a invocat că pârâtului i se furniza energie electrică în baza contractului nr. 3 din 24 aprilie 2007 cu privire la furnizarea energiei, iar pentru determinarea volumului energiei electrice consumate, a fost instalat contorul de tip CA4 – и 678 nr. 025872, cu indicarea a cinci cifre.

Susține că datele de contor erau culese lunar, de către colaboratorul lor, însă eronat, luându-se în considerație doar patru cifre, iar pârâtul achita serviciile prestate, lunar, conform facturii eliberate.

Afirmă că la 04 februarie 2009, în rezultatul controlului efectuat, s-a constatat că datele de pe contor se oglindeau eronat, ca consecință a fost întocmit un act cu privire la indicațiile contorului, iar la 25 februarie 2009, pârâtul a fost informat despre necesitatea de a achita datoria de 34444,82 lei, refuzând să achite prin scrisoarea din 31 martie 2009.

Remarcă că la 02 aprilie 2009, a eliberat factura fiscală pentru achitarea energiei electrice utilizate în mărime de 862 kW pentru perioada de 19 ianuarie 2009 – 19 februarie 2009, în sumă de 1241,28 lei, reieșind din indicațiile contorului din cinci cifre, pârâtul însă și de această dată a refuzat să achite.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 166-168 CPC și a Regulamentului cu privire la furnizarea și utilizarea energiei electrice.

Solicită admiterea cererii, încasarea de la pârât în beneficiul său a datoriei în sumă de 34762,82 lei, precum și 1033,34 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 19 noiembrie 2009, a fost respinsă acțiunea SC „Constructorul” SA.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2010 a fost respinsă cererea de apel depusă de SC „Constructorul” SA, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 23 martie 2011 a fost admis recursul declarat de SC „Constructorul” SA, casată decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu restituirea pricinii la rejudecare la Judecătoria Bălți, în alt complet de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți din 01 decembrie 2011 au fost atrași Victor Strelețchi și SA „Red - Nord” în calitate de intervenienți accesorii în procedura de examinare a acțiunii SC „Constructorul” SA împotriva lui Petru Dranga.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți din 26 decembrie 2011 a fost scoasă de pe rol acțiunea SC „Constructorul” SA, explicat reclamantului că este în drept să adreseze o nouă cerere.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 10 aprilie 2012 a fost admis recursul declarat de SC „Constructorul” SA, casată încheierea Judecătoriei Bălți din 26 decembrie 2011, trimisă pricina la rejudecare în aceeași instanță și complet de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 19 iulie 2013 a fost respinsă acțiunea SC „Constructorul” SA.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 19 noiembrie 2014 a fost respins apelul declarat de SC „Constructorul” SA și menținută hotărârea primei instanțe, încasat de la SC „Constructorul” SA în beneficiul lui Petru Dranga cheltuieli de judecată în mărime de 3191,40 lei.

La 13 ianuarie 2015, prin intermediul Oficiului poștal, SC „Constructorul” SA a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând neîntemeiate și lipsite de temei juridic argumentele invocate de instanța de apel și de prima instanță ca temei de respingere a acțiunii.

Susține că prin actul din 04 februarie 2009, intimatul recunoaște faptul cauzării unui prejudiciu real și a datoriei pentru consumul real de energie electrică, consumat pentru repararea automobilelor.

Afirmă că instanța de judecată eronat a interpretat legea, considerând că în litigiul dat nu pot fi aplicate prevederile Regulamentului cu privire la furnizarea și utilizarea energiei electrice fiind examinat prin prisma prevederilor Codului civil.

Menționează că nu poate fi reținut ca temei de respingere a acțiunii, din considerentul că la momentul cauzării prejudiciului, era în vigoare Regulamentul sus menționat și care în p. 8.13 indică că intimatul este obligat să achite suma recalculată.

Invocă prevederile art. 1398 alin. (2) Cod civil, care stipulează că prejudiciul cauzat prin fapte ilicite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres

prevăzute de lege, fiind situația în cauză, care este expres prevăzută în regulamentul menționat anterior.

Indică că art. 514 Cod civil, la care face referire instanța de judecată prevede că obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii, s-a constatat că obligațiile, în litigiul dat, se nasc din contractul nr. 3 din 25 aprilie 2007, încheiat de părți.

Mai invocă dezacordul cu argumentul instanței precum că nu este în drept să ceară achitarea unei plăți, cauzată de eroarea de facturare, dacă aceasta a fost depistată după o perioadă de timp, ce depășește termenul de prescripție, considerându-l neîntemeiat, din considerentul că contractul fiind încheiat la 25 aprilie 2007, furnizarea energiei electrice a început din acel moment și a continuat până la depistarea erorii de facturare, faptul livrării este constatat, iar intimatul recunoaște faptul consumului de energie electrică.

Remarcă că a depus cererea de chemare în judecată la 14 mai 2009, iar potrivit prevederilor art. 267 alin. (1) Cod civil, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanța de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani, dar și p. 8.16 din Regulament, prevede același termen de prescripție, care a fost respectat.

Mai invocă și dezacordul său cu argumentul instanței potrivit căroră instanța consideră că nu au fost prezentate careva probe care ar dovedi faptul că suma pretinsă de la intimat, a fost achitată furnizorului SA „Red - Nord”, or achită energia electrică în baza datelor unui contor unic, unde a fost inclus și volumul energiei electrice consumate de către intimat.

Remarcă că la materialele dosarului a fost anexat Certificatul nr. 123/18 din 12 mai 2009, prin care este demonstrată existența datoriei pentru perioada de 19 ianuarie 2007 – 16 ianuarie 2009.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților, inclusiv a recurente, la 08 decembrie 2014, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire anexată (f. d. 127), fiind recepționată de către recurent la 09 decembrie 2014 (f. d. 129).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 15 ianuarie 2015, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea Comercială „Constructorul” Societate pe Acțiuni nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Societatea Comercială „Constructorul” Societate pe Acțiuni, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Societatea Comercială „Constructorul” Societate pe Acțiuni ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Societatea Comercială „Constructorul” Societate pe Acțiuni se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Oleg Sternioală